

God påske

Høvåg menighetsblad

Nyheter fra Høvåg kirke og Høvåg bedehus • 83. årgang • Nr. 1/2023 • April 2023

FOTO: TERJE SKJERDAL

Jesus (Finn Erik Espegren) må selv bære korset til Golgata.

Påskedramaet inntok Høvåg kirke

Se bilder side 4 og 5.

Kvar er snøen?

Det skulle bli ein fantastisk morgon, siste måndagen i mars. Snøen hadde lagt seg som eit teppe over mark og eng. Hustaka likna eit eventyr med kvitt dryss, tre og busker glitra som krystallar idet solstrålane braut gjennom den kalde lufta. Det var Winter Wonderland.

I fire timar.

Om ettermiddagen var alt ved det gamle. Brungult på bakken, gulbrunt på greinene. Ingen snø i mils omkrins.

Eg veit at eg provoserer mange, men det er eit faktum at vinteren 2023 har vore ein skuffelse. I begge dei to korte kuldeperiodane som kom oss til del, ein i desember og ein i mars, var eg utanlands. Maks uflaks. Berre ein gong har eg kunna spennast på meg skia i nærområdet, og då var det slik at grusen slo gjennom.

Eg innser at eg lengtar etter snø. Eg har aldri tenkt på meg sjølv som spesielt snøfiksert, men brått kan eg koma til å bli det. Eg drøymmer om

snøvinteren 2007, snøen gjekk langt oppover postkassastativ og inngangsparti. På gamle E18 var det nokon som tok seg fram med snøskuter. Kan du tenkja deg.

Eg høyrer stundom folk prisa den milde vinteren. På kva grunnlag, kan ein undra seg. For at våren skal koma fortare? Men våren kjem ikkje fortare, den kjem når han kjem.

Nei, gje meg heller ein skikkeleg vinter – og ein skikkeleg vår. Og når me først er i gang, lat oss rekna mars som ein vintermånad.

Men det er klart at det ville ikkje bli lett å leggja ein helleplatt under ein halvmeter snø. Det er òg noko å tenkja på.

*Terje Skjerdal
redaktør og
prestemann*

Hagen vår om morgonen 27. mars.

Løft blikket!

Jeg var ferdig på realskolen. Regnet pøste ned. Bekkene rant som hvite striper i bjørkeliene. Vennene mine var langt borte. Kunne jeg greie å leve som en kristen?

Da hørte jeg en stille stemme inni meg: «Jeg er viss på at han som begynte en god gjerning i deg, skal fullføre den inntil Jesu Kristi dag.»

Trøsteordet var fra nytetamentet, Fil 1,6.

Et seinere minne er fra en andakt på gamlehjemmet i Elvegata med skolelaget vårt. Ei gammel, sengeliggende dame med knudrete hender sa: «Når jeg har Jesus, har jeg alt!»

Det passet til sangen vår: «Jesus, Jesus. Alt det du treng for himmel og jord er gøymt i det eine ord.»

Når hverdagen blir grå og mørk, kan jeg oppleve at å lese i Bibelen gir tankene ny retning, og kreftene kommer: «Dine ord gir lys når de åpner seg, de gir uvitende innsikt» (Salme 119,130).

En gang leste jeg fra Johannes 15,16: «Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere og satt dere til å bære frukt, frukt som varer.»

Jeg tenkte: Jesus utvalgte meg! Jeg hadde ikke lagt merke til det før. Før verdens grunnvoll ble lagt, valgte Gud i Kristus ut alle mennesker, hver enkelt av oss.

Det er ikke tvang i Guds kjærlighet. Gud legger alt til rette for oss. Han lar oss være fri til å velge han! Han sendte sin egen sønn til

verden født av jomfru Maria og lagt i en krybbe. På korset bar han all straffen og vant en evig seier over synd og død. Alt er fullført, sa Jesus før han døde på korset langfredag. Samtidig revnet bokstavelig det tykke teppet i tempelet, fra øverst til nederst. Veien er åpnet for alle, like inn til Gud Far i himmelen. «For hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst», (Rom 10,13).

Jesus er menneskesønnen uten synd, den første i den nye Adamslekta. Tenk, det sitter et menneske ved Gud Fars hånd i himmelen. Jesus ber for oss, og han skammer seg ikke over å kalle oss søsken. En gang skal «Gud forvandle vår skrøpelige kropp, til å bli lik den kroppen Jesus har i herlighet» (Fil 3,21).

At Jesus også er Guds egen sønn, bekreftet Gud med sin veldige kraft ved oppstandelsen fra de døde tredje dagen. Skulle vi ikke kjenne trang til å gå sammen om å lese Bibelen og hjelpe hverandre til å finne Guds gode vei for oss og verden han har skapt: «Jeg er Alfa og Omega, sier Gud Herren, han som er og som var og som kommer, Den Allmektige» (Åp 1,8).

Signe Lilleholt

- Nyhetsblad for Høvåg kirke og Høvåg bedehus, Lillesand kommune. Tre utgaver i året.
- Opplag: 1050. Blir lagt i postkassen til alle husstander i soknet. For å få bladet tilsendt utenbygds, ta kontakt med menighetskontoret (hovag-menighet@lillesand.kommune.no).
- Redaksjon: Redaktør Terje Skjerdal (terje.skjerdal@nla.no, tlf. 911 94 995), Harald Avtjern, Signe Lilleholt, Johan Berglihn, Fredrik Nagell-Dahl og Kikki Jernsletten.
- Bladet baseres på frivillige gaver. Bankkonto 3000.50.50169.

Høvåg menighet har inngått ambassadøravtale med Bufetat

Bufetat er den statlige barne-, ungdoms- og familieetaten som blant annet har ansvar for fosterhjem. Gjennom en ny avtale forplikter Høvåg menighet seg til å synliggjøre behovet for fosterhjem i området.

Mandag 20. mars fikk menighetskontoret besøk av Jimmy Gonzalez fra Bufetat Sør. Med seg i kofferten hadde han utkastet til avtale som forplikter Høvåg menighet til å synliggjøre Bufetat Sør på Facebook, på hjemmesiden, gjennom kunngjøringer, og så videre.

Som ambassadørmennighet ønsker Høvåg menighet å gi et tydelig signal om et samfunnsengasjement som er i tråd med kirkas diakonale oppdrag – å bry seg om noen av de mest sårbare blant oss.

Trenger flere fosterhjem

Det bor i dag om lag 11.000 barn og unge i fosterhjem i Norge, og det trengs stadig nye fosterhjem. Dette aktualiseres også med tanke på de barna som kommer fra krigen i Ukraina til Norge.

Den norske kirke har inngått et samarbeid med Bufetat på sentralt plan for å rette søkelys på rekruttering av fosterhjem. Bakgrunnen er at tidligere barne- og familieminister Kjell Inge Røstad tok initiativ til å gjøre en

Jimmy Gonzalez fra Bufetat Sør sammen med sokneprest Kathrine T. Skjerdal og administrasjonsleder Anne Berit Repstad.

ekstra innsats i 2021 for å rekruttere flere og ulike fosterhjem. Han henvendte seg til alle tros- og livssynssamfunn med oppfordring om å bidra i en felles dugnad.

Oppfordring fra biskopen

«Som kirke og menighet faller det naturlig å være med på dugnaden. Det handler om vårt engasjement for barn og unge. Samtidig har vi som kristne samfunnsborgere et individuelt kall i forhold til vår neste,» skriver biskop Stein Reinertsen i et oppfordringsbrev til menighetene.

Jimmy Gonzalez både takket for samarbeidet og orienterte om behovet for fosterhjem i gudstjenesten 26. mars.

ER DU NYSGJERRIG PÅ DET Å VÆRE FOSTERHJEM?

Gå inn på www.fosterhjem.no eller ring direkte til Bufetat Region Sør, tlf. 466 17 900.

Bufetat trenger alminnelige hjem, ikke perfekte, men ulike.

Innbetalingsgiro

I bladet denne gangen finner du den årlige innbetalingsgiroen for frivillig "abonnementsavgift" til menighetsbladet. Det er helt frivillig å betale! Bor du i Høvåg, vil du fortsette å få bladet i postkassen enten du betaler eller ikke.

Vi setter stor pris på alle gaver som kommer inn. Økte trevarepriser har ført til økte trykkeutgifter. *Hjertelig takk for gaven!*

Påskespill for en fullsatt

Påskespillet i Høvåg kirke er en godt innarbeidet tradisjon, men i år var faktisk første gang siden 2019 at det tradisjonelle påskespillet ble oppført. I fjor var det utfrielsen fra Egypt som ble spilt, og før det var det to år med koronapause.

De strenge romerske soldatene (Nils Harald Ribe) setter sitt preg på byen.

Mor og datter (Anita og Eline Lund) gjør seg klare til jødisk påske.

Jesus vasker føttene til disippelen Peter (Harald Aotjern).

Pontius Pilatus (Terje Lund) vil overlate til jødene å dømme Jesus.

kirke

Den dramatiske korsfestelsen.

Maria blir forbauset over å se at Jesus har stått opp fra grava.

PUSH til Hovden 17.-19. mars

Oppdatering fra Klara Wergelands barnehjem i India

Arnt Georg Arntzen som var på besøk i India for en god del år siden har nylig vært i kontakt med bestyrerinnens sønn Vijai via Facebook.

Vijai forteller at det nå er 58 unge som blir tatt vare på ved KWCH – i perioder enda noen få i tillegg. Hans mor Lakshmi (60+) og en annen trofast medarbeider gjennom mange år står fortsatt på for fullt. Vijai som bor i nærheten hjelper også til ved behov.

Barna kan gå til den offentlige skolen som ligger ca. 10 min. gange unna.

Lakshmi gjentar i sine mailer at hun er veldig takknemlig for støtten fra Norge. Økonomien har bedret seg noe etter at det kom inn et par solide bidrag sist sommer slik at vi månedlig nå kan sende ned jevnlig beløp på nivå med det

Klara fikk inn da hun var i sine bragder.

Som nevnt i forrige menighetsblad er det nå åpnet en ny konto «lånt» gjennom bedehuset: **2913.10.26186 – Høvåg bedehus KWCH.**

Der er fortsatt igjen reserver til de nærmeste måneder framover – men for dem som vil være med å støtte fortsatt drift av KWCH i India, er det absolutt kjærkomment med påfyll.

Hilsen Klara og Knut Wergeland med medhjelpere

Eva og Kjell Nilsen, Øystein Nilssen, Terje Lund og Arnt Georg Arntzen

Antallet barn i barnehjemmet har vokst, og det er nå hele 58 barn som tas vare på i Klara Wergelands barnehjem.

ALLE FOTO: FREDRIK NAGELL-DAHL

Konsert med **Rett Kurs**

Høvåg bedehus **Søndag 16. april kl. 1900**

Gratis inngang! Se www.hovag.org for mer info!

Da Arne møtte Karin

Jeg takker Gud hver eneste dag for at jeg fikk Karin. Det var jo helt fantastisk. Jeg ser det som en Guds styrelse, det kan ikke være SÅ mange tilfeldigheter. En kan jo si, når det skjer et under: «Nei, det var en tilfeldighet.» Men det var så mange ting etter hverandre, det går bare ikke an!

Da jeg var sjømann, levde jeg som sjøfolk flest. Men da jeg traff Karin, visste jeg: Ingenting var noen ting verd hvis ikke jeg fikk ho, altså. Da kunne det være det samme med alt! Enda jeg hadde full utdannelse som maskinsjef og hadde seilt på all fartstid og verft og hadde alle sertifikater – livet sto foran meg, liksom. Det var så mye jobber i den tida, en kunne velge og vrake. Nei, jeg kunne ikke tenke meg å reise ut til sjøs. Jeg kunne aldri tenke meg å

reise fra ho, det var ikke tale om!

Juletefest på Hæstad

Jeg begynte å seile i 1953. I 1958 var jeg hjemme en tur, og det nærmet seg jul. Det skulle være juletefest på gamle Hæstad bedehus, der gikk jeg fra jeg var guttunge, det var helt topp, for der var jo alle på min alder. Og noen hadde vært til sjøs og kommet hjem med flotte, utenlandske klær og greier. Men jeg følte meg helt utafør, jeg

kjente jo folk: «Å, er du kommen hjem?» «Å tid skal du ut igjen?» Ikke noe mer, jeg var helt utafør.

Da underholdninga var ferdig, tenkte jeg: Nei, jeg må komme meg hjem. Garderoben var oppe på galleriet. Jeg hadde et skjerf som jeg var så grusomt glad i, av mohair, som jeg ikke kunne finne.

«Søren,» sa jeg, «jaja, det får jo bare være».

Det var ei svingtrapp ned, og i trappa, der står mi eldste søster og snakker med Karin.

Arne Kvivik (90)

Fra Kviviga ved Skottevig
Intervju av Kikki Jernsletten

Da var Karin bare femten og et halvt år.

Så sa jeg til mi søster: «Du, når du går, vil du se om du kan finne det mohair-skjerfet mitt, for jeg kan ikke finne det?» Ja, det skulle ho.

Og så sier Karin, jeg kjente jo Karin fra ho var bitteliten, ho sier: «Skal du gå nå? Det er jo nå det er for de voksne å gå rundt treet!»

Så sier mi søster: «Gå nå du rundt juletreet med Karin!»

Ja, tenkte jeg, jeg kan jo det, jeg har alltid hørt på det andre sier. Så gikk jeg rundt juletreet med Karin.

Mora hennes, som var syerske, hadde sydd ny kjole til Karin, som hadde begynt å få kvinnelige former. Men mora skulle ha ho ned på barnestadiet, så ho hadde sydd en kjole med høyt liv. Men Karin hadde funnet tak i et bredt belte og satt rundt livet så formene kom fram. Jenter! Det så ikke jeg.

Fulgte Karin hjem

I den tida sang de alle julesangene som fantes minst ei gang. Omsider var det slutt og så sier mi søster: «Ta nå du og følg Karin hjem!»

Og det var nokså vanlig, det at noen fulgte hjem jentene.

Ja, det var så grusom glatt, det var bare ishålle hele veien. Det var nesten ikke til å gå, så vi gikk og leide hverandre. Og Karin syntes jeg oppførte meg så pent og kjekt, så ho seinere, og så var ho blitt forelska i meg!

Jeg reiste til sjøs rett etterpå og var ute i over halvannet år. Og ho hadde tenkt og drømt, om «My bonnie is over the ocean», men etter ett år hadde ho tenkt: «Det er jo bare noe tull, det blir ingenting.»

Og da var jeg sammen med ei annen jente, ei som jobba om bord, men ho passa jo ikke for meg, og vi hadde aldri snakka om å ha noen framtid sammen eller noe. Jeg hadde liksom mista troen på å finne den rette.

Høsten 1960 kom vi til Kristiansand med båten jeg jobbet på. Den hadde ikke flere oppdrag, og skulle gå

FOTO: KIKKI JERNSLETTEN

Arne Kvivik besøker sin kone Karin på Høvågheimen.

i opplag. Samme dag vi ankom byen, tok jeg bussen hjem. Karin gikk på real-skolen i Kristiansand, og var på samme bussen. Og da ho hørte stemmen min, hadde ho blitt helt: «Det er jo Arne som er kommen!»

Jeg skjønte jo ikke det. Men da ho gikk av bussen, så så ho på meg, og jeg tenkte: «Hva er det for et blikk?»

Det var litt rart. Det nærma seg jul, og det blei nyttår.

Hålkeføre

Nyttårsaften var jeg ute med kjæresten, ho som jobba om bord, men det var helt daudt og jeg kjørte hjem. Der satt min yngste bror med kjæresten og prata.

«Skal dere hen?»

«Nei, vi har tenkt oss på juletreffet på Høvåg, på herredshuset.»

Det gikk buss, men jeg sa:

«Jeg kan kjøre dere, jeg har ikke noe annet å gjøre.»

Vi kom så seint at der var

ikke plass, og vi satt helt ved inngangen til lillesalen. Og så ser jeg Karin sitte på andre sida, aleine, så jeg vinka på ho, og ho kom som et skudd.

Så sitter vi der mens de talte, vi gikk rundt juletreet, og etterpå var det noe spising i kjelleren.

«Jeg tør ikke gå ned der,» sa ho, «jeg besvimer.»

«Det er ikke farlig, sa jeg, «jeg bærer deg opp».

Etterpå spurte Aud og Henrik, min bror, om jeg ville kjøre Aud inn til byen, for ho bodde i byen.

Så stoppa vi der med gata, men huset var et stykke borte, så min bror skulle følge ho til døra. De blei borte ei stund.

Der satt Karin og jeg ved siden av hverandre, så begynte vi liksom å kose litt sånn ... Det var hålkeføre, og jeg hadde bare sommerdekk. Jeg hadde så mye skader på den bilen at det var helt forferdelig.

Jeg skulle kjøre Karin

hjem, til Ribe, og det var jo før rundveien var kommen. Den var mye verre enn han er nå. Før var han helt forferdelig, og så var det bare is og hålle.

Så jeg sa til Henrik: Jeg tør ikke kjøre, du får bare sitte her og vente, jeg skal bare følge Karin hjem.

Da vi var kommet et stykke ned, stoppa vi og klemte hverandre. Du, og så lukta jeg ho i håret. Jeg glemmer det aldri! Jeg tenkte bare: «Neimen, det er jo denne kvinnen jeg har lengtet etter hele mitt liv!»

Da var det gjort. Det føltes som å komme hjem. Da var ho sytten og et halvt. Vi forlova oss på hennes 18-årsdag, i juni 1961. Ho var bare atten og et halvt da vi gifta oss. Men alderen har jeg aldri tenkt på i det hele tatt. Vi har hatt det så utrolig fint.

Hvis en finner noe så dyrebart! Og det der skjerfet? Det hang jo på plass der jeg hengte det. Det fant jo mi søster med en gang, det hang jo der. Så det har jeg enda.

Traff Jesus

Den rareste opplevelsen jeg har hatt, det var jo åssen jeg traff Jesus første gang. Det var hos Karin, jeg hadde vært sammen med ho ei stund. Jeg tror det var 22. mars 1961.

Vi satt og prata, det var så utrolig lett å prate med Karin, om allting – alt. Og jeg hadde vært nokså innelukka, med veldig mye som jeg ikke kunne prate om. Men vi kunne prate om alt.

Så var det ei gang vi satt og prata et par timer etter at foreldrene hennes hadde lagt seg. Så spurte ho om jeg hadde tenkt å bli kristen. Nei, det var ikke noe for meg, kanskje når jeg ble gammel og skulle dø. Og så sier ho: «Jammen, åffer ikke NÅ?»

«Nå?» sier jeg.

«Ja!»

Du, og så er det akkurat som en stemme inni meg sier – jeg sa det ikke bevisst: «Ja, Jesus, jeg vill!»

Og akkurat da jeg sa «Ja, Jesus», så skjedde det noe. Altså, en kan jo ikke la være

(fortsettelse fra forrige side)

å tro. For da – det var bare to lampetter på den andre veggen som var på – og så forsvant lyset i de. Og det kom opp et bilde: Jeg lå på en avsats der på Nodebakken ute ved Kvivigfjorden. Og der lå det ei seilskute, som en kinesisk djunke. Akteren på de er en opphøya plass, og det er et svært ratt, der han som har kommandoen står og styrer. Så så jeg at havet forsvant ut i horisonten.

Bak horisonten kom det opp et intenst lys, som lyste opp i himmelen sånn at det blei lys over alt sammen. Og mellom meg og horisonten var et fryktelig urent farvann med undervannsskjær og bær.

Så står det en mann der og holder i rattet. Han sier: «Kom om bord og styr di livs skute fram til det forjettede land.» (Der som det intense lyset kom fra).

Så sa jeg: «Det kan aldri nytte noe, for jeg kommer til å kjøre skuta mi på grunn.»

Og så tok han meg i handa. Ja, du skjønner å hvem det

var som sto med rattet? Jesus. Så tok han meg i handa og ønsket velkommen om bord idet han sa: «Jamen, du skjønner, det er meg som styrer.»

Og så sveiva han rundt skuta på kursen, og vi seilte mot lyset. Så forsvant det, og lyset kom igjen i lampettene i stua.

Takker Gud hver dag

Jeg til Karin: «Så du noe spesielt?»

Nei, ho hadde ikke sett noe.

Det kan ikke ha vart så lenge. Men lenge nok!

Ja, det er merkelig. Jeg var ikke i tvil om at det var Jesus, og at han hadde kontrollen. Jeg er ikke i tvil om at han har beskytta meg til de grad-er fra fullstendig utslettelse, jeg har så mange beviser på det.

Jeg ser det sånn: Den onde har vært etter meg helt fra jeg ble født, fra før jeg ble født. Jeg takker Gud hver dag, for Han har gitt meg alle de gavene jeg har fått. Det er Han som har styrt det hele, Han har hatt kontrollen.

Kikki Jernsletten

FOTO: KIKKI JERNSLETTEN

Mohairskjerfet dukka opp igjen. Arne bruker det stadig.

På bildet ser vi nordover fra den gamle kirkegården i retning av Fidjane,

Her skulle

I arbeidet med Høvåg kirkes historie dukker det stadig opp overraskelser. Siste nytt er at det midt på 1800-tallet ble utredet å bygge ny kirke på Vestre Øresland.

1800-tallet var en veldig veksttid i Høvåg. Folketallet eksploderte. Ved inngangen til 1800-tallet var det omtrent 900 innbyggere i

bygda – 50 år seinere hadde det vokst til det dobbelte. Gamle Høvåg kirke var i ferd med å bli for liten.

I 1851 kom ei ny kirkelov som sa at kirkene skulle ha plass til 30 prosent av soknets innbyggere. Dette medførte en voldsom kirkebygging rundt omkring i landet. De gamle kirkene ble ansett som gammeldagse og utdaterte. En rekke kirker ble revet. Om de så var fra middelal-

FOTO: TERJE SKJERDAL

som er det første gårdsbruket over grensa mot Vestre Øresland. På 1860-tallet anså man dette for å være en ideell tomt for Høvåg nye kirke.

det bygges ny kirke

deren, så var deres verdi ansett som liten.

Ta for eksempel den gamle steinkirke i Birkenes, som endte sine dager i 1857. Da ble den revet til fordel for ei moderne korskirke i tre. Steinen i gamlekirke ble brukt som grunnmur til nyekirke, og til kirkegårdsmurer.

De beslutningsdyktige i Høvåg lot seg inspirere. Høvåg var i ferd med å bli egen kommune – og skilte seg fra Vestre Moland i 1864.

Noen år tidligere, i 1860, ble Høvåg eget prestegjeld.

Spørsmålet om den gamle kirke kommer opp. Skal den utvides med en ny korsarm mot sør? Men det løser ikke problemet; den vil fremdeles være for liten.

Det fremmes da forslag om å oppføre ei helt ny kirke, enten i tre eller i stein. Stedet som utpekes er Fidjane på Vestre Øresland, der familien Cecilie og Arve Eidjord holder hus i dag sammen med sine

tre sønner. På nabotomta var det allerede planlagt ny kirkegård.

Kirkegården ble som kjent en realitet – den vi i dag omtaler som den gamle kirkegården.

Men kirke fikk stå. Takk og lov, må vi ha lov til å si i dag. Høvåg hadde blitt fattigere om middelalderkirke hadde endt sine dager i et steingjerde.

Terje Skjerdal

Boka kommer til høsten

Snart kommer boka om Høvåg kirkes 800-årige historie. Lanseringsdatoen er satt til **15.**

november – da er det eksakt 300 år siden kirke ble kjøpt av bygdefolket fra dansk kongen.

FOTO: KIKKI JERNSLETEN

Med-lem*

I forrige nummer begynte vi ei ny spalte: "Med-lem".

* Bibelen forteller oss at alle kristne er lemmer på

Kristi kropp. Samlet sett utgjør alle lemmene den kristne menighet.

Bli kjent med noen av medlemmene i vår lokale menighet!

Denne gang:

Olav Skomedal (80), Hellenes

– Har du noen minner å dele?

– Jeg var fem år da jeg begynte på søndagsskolen på Hæstad bedehus, da flytta vi til Hellenes fra Sandøya, i 1947. Og senere var det Ungbirken på bedehuset på Hæstad, på femtitallet. Den eneste underholdninga vi hadde, var omreisende forkynnere, svovelpredikanter som spilte på glass!

– Har du ei yndlingsbønn?

– Det er den mor mi lærte meg i senga på Hellenes: Fadervår, den gamle versjonen. Jeg og bror min Trygve delte rom. Sengene hadde halm-madrass, de ble fylt opp med ny halm en gang i mellom, men det gikk ikke mange dagene så var de beinharde. Det var rett og slett en lerretspose som en fylte med halm. Det er sånt jo som folk i dag ikke engang vet hva er, en halm-madrass! De ville ikke ha kunnet tenkt seg å ligge på det, men sånn var det bare, det var ikke noe spørsmål om det.

– Tre ting du elsker ved Jesus?

– Det er hovedsaklig det at han ikke gjør forskjell på folk, ingen forskjell verken på kjønn eller noe som helst. Det syns jeg er det viktigste i det budskapet, og det andre må jo være kjærligheten, rett og slett. Kjærligheten mellom mennesker, kjærligheten til alle, det henger sammen. Det er det viktigste slik jeg opplever budskapet, og det jeg prøver å forholde meg til. Jeg er jo ikke så aktiv som Helga (kona) er, men jeg har min måte å håndtere det på. Jeg er nok lik mi mor, alle er forskjellige. Ærlig talt så tror jeg ho var en modell. Ho var ikke

misjonerende, men det som gjorde inntrykk og festa seg, var hennes måte å være på. Jeg var ikke i tvil om hennes forankring i Bibelen, for Bibelen hennes var nokså mye skrevet i, og understreket. Den var hennes trøst. Oppførsel eller kroppsspråk røper litt av personen. Jeg kan aldri huske at ho skjente. Jeg har veldig gode minner av henne. Ho var alltid hjelpsom, sa aldri nei, alltid bare smil. Det er sånn som jeg husker ho. Jeg kan aldri huske at ho var sint mot meg. Ho må ha vært veldig tålmodig for å håndtere åtte unger opp igjennom, ho var sterk sånn. Det er en helt annen type styrke, den typen jeg liker.

– Går du i kirka eller på bedehuset?

– Begge deler. Jeg har vært så glad for utviklinga med det nye bedehuset, jeg var jo med i byggeprosessen, prosjekterte og lagde byggetegninger. Når du tenker på hvordan det var i det gamle bedehuset på Hæstad, der var det jo egentlig en veldig liten klikk som førte at de sogna til. Og vi hørte en veldig protest når det var snakk om å flytte det til et anna sted. Men når du tenker på utviklinga etterpå, så var det kun positivt. Ikke minst at det er blitt som én enhet, vi har både kirke og bedehus. Det har jo vært alle slags synsvinkler, vi har selvfølgelig hatt pinsevenner og forskjellige forgreininger i Høvåg, men de har aldri skilt seg ut og danna egne menigheter. Som jeg har opplevd det, så har det ikke vært krangling eller konkurranse – i Høvåg har vi hatt én menighet.

Kikki Jernsletten

Mye vakkert underveis: Her fra den gamle postveien mot Steindal. (Foto: Kathrine T. Skjerdal)

Ny pilegrimsled mellom Vestre Moland og Høvåg:

«Prøvetur» 17. april

Langs Sørlandskysten ligger 12 hvite steinkirker fra middelalderen. Sammen med andre har jeg lenge arbeidet med en satsning for å løfte frem disse kirkene og veiene mellom dem.

I vår egen kommune har vi to middelalderkirker: Vestre Moland og Høvåg. De siste månedene har jeg gått opp gamle (og nye) stier og veier mellom dem.

Mandag 17. april er det tid for en halvoffisiell «prøvetur» av hele strekningen. Vi starter fra Vestre Moland kirke kl 9, og har et par gode pauser underveis. Turen er åpen for alle. Vil du bli med? Ta kontakt med meg!

I neste omgang er planen å arrangere en pilegrimstur med morgenbønn i Vestre Moland, middagsbønn underveis og en enkel nattverdmesse i Høvåg når vi kommer frem, og med rom for stillhet og ettertanke underveis. Dato kommer!

Kathrine Tallaksen Skjerdal
Sokneprest i Høvåg

FRA DE INDRE BYGDER

Vandring mot påske

Det er fint å ha noe å se fram til. Jeg gleder meg til påske, selv om jeg har opplevd høytiden mange ganger. Når noe godt gjentar seg i livet, gir det meg glede både før, i og etter hendelsen. Så er det noe med veien til det man ser fram til, forventningen og gleden ved å oppleve det man har opplevd før enda en gang.

Så nå vandrer vi mot påske alle sammen, uansett hva vi tenker om påsken. Uansett om vi tror på Gud, eller ei.

Vi har alle våre tradisjoner og ønsker for høytiden.

Veien dit er både lys og dyster i år. Langt borte er den dyster med tanke på krig og naturkatastrofer. Men her jeg går er veien lys og rolig med lange, lyse dager og vår i skog og hei. Det er ikke vanskelig å være takknemlig for livet og våren. Påskeveien er i grunnen både lys og forventningsfull.

Men vi lever ikke isolert fra resten av verden, det er ikke vanskelig å identifisere seg med smertene til soldatene i Ukraina eller jord-skjelvofrene i Syria og Tyrkia.

Men jeg går uansett videre selv om det er mye trist i verden.

Nyhetsbildet forteller meg om samene som protesterer mot vindmøllene på Fosen, Sverige som strever med å komme inn i Nato, dyr strøm og stigende renter. Ja, det er i sannhet skygger på vår vei mot påske. Mye kjemper om min oppmerksomhet på min vandring.

Jeg ser på veien nå som en slags pilegrimsvandring mot noe, ikke mot et sted, som Nidaros, men mot en høytid. Påsken.

På min vei blir jeg ofte forundret over hvor mange som egentlig tror på Gud. Kjente folk som stadig er i media, står fram og sier at de setter sin lit til Gud, og at påsken er en

stor høytid for dem. For meg er det et lyst innslag på veien.

Så blir jeg trist av at det er så mange mennesker som ikke bryr seg om påsken og det glade budskap om at Gud har gjort alt ferdig for oss mennesker, det er bare å ta imot. Jesu liv blir vårt liv, hans død blir vår død, og hans oppstandelse blir

vår. Det er rart og ikke lett å fatte, men det er det som er det kristne mysteriet.

Gud så at vi mennesker ikke klarte

å leve slik han ønsket at vi skulle.

Derfor sendte han sin sønn Jesus Kristus til vår

jord, og lot

han leve og dø for

oss. Dermed går vi fri. Gud

åpner sin himmel for oss, ikke på grunn av at vi fortjener det, men fordi Jesus gjorde det for oss.

Det er påskens glade budskap.

Så vandrer vi videre sammen, og der framme ligger påsken og venter på oss. Uansett om vi tror eller ikke, så er den der som i alle tider. Folk i Høvåg har vandret mot påske i generasjon etter generasjon, for så å møte den kanskje største høytiden i året. Møte Gud vår skaper som står der å rekker fram hendene og sier, «Jeg har dødd for deg, du er mitt elskede barn, kom, for alt er gjort ferdig for deg».

I en usikker og urolig verden er det fint å ha påsken for sitt indre øye. Skue fram mot noe som skal holde i liv og i død. Alt er gjort ferdig for oss.

God tur videre mot påske.

Jan
Thorvald
Kjøstvedt

Hva er vekkelse, og skjer

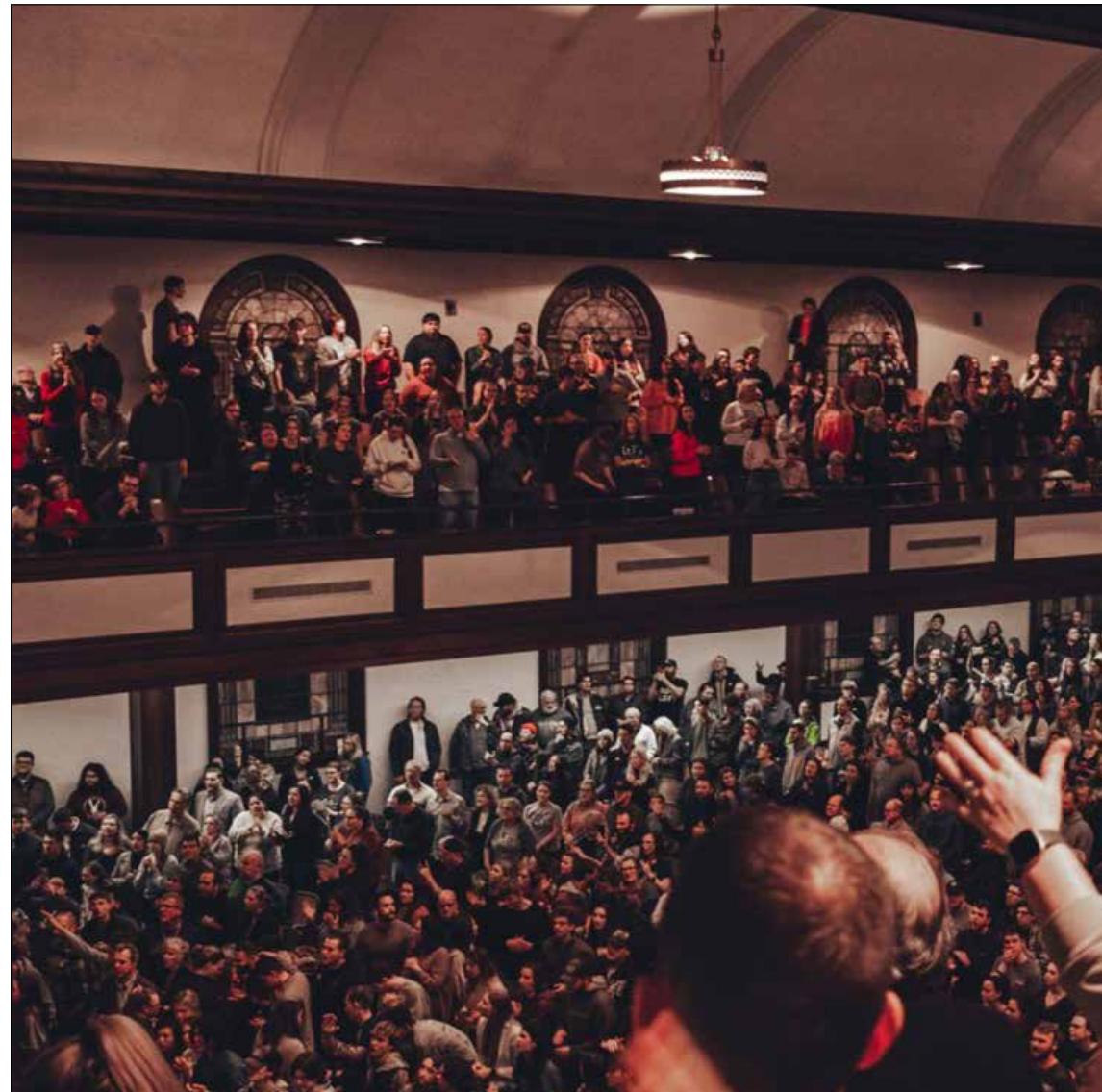
De siste ukene har vi media kunnet lese om veknelsen som plutselig oppstod på Asbury-universitetet i Kentucky i USA, i etterkant av en helt alminnelig morgenandakt på universitetet.

Den 8. mars skrev VG blant annet dette om saken:

«Zach Meerkreebs var sliten og hadde knapt rukket å forberede seg da han 8. februar skulle holde en helt vanlig morgenandakt på Asbury University i Kentucky. Han talte om «å bli Guds kjærlighet» ved å oppleve den selv. 19 studenter ble igjen da det var over – for å be og synge sammen. Og så fortsatte de bare. Ryktet spredte seg, først på universitetet, så i Wilmore, småbyen rundt med to trafikklys. Snart tok det fyr på TikTok og Instagram med emneknagger sett av mer enn 100 millioner. Mellom 50.000 og 70.000 fra USA, men også fra Sør-Amerika, Europa, Australia og Asia strømmet til, ifølge universitetet.»

Generasjon Z

Noe av det som er verd å merke seg med det som har skjedd i Asbury de siste ukene, er aldersgruppen veknelsen har truffet. Den har hovedsakelig berørt den såkalte generasjon Z (Gen-Z), som er folk som er født omkring årtusenskiftet, altså unge mennesker i slutten av tenårene eller begynnelsen av 20-årene. I dagens verden er dette den generasjonen som er minst påvirket av kristen tro. Dette er dessuten den første generasjonen som henter nesten alle sine holdninger og meninger fra sosiale medier og internett. Sett fra et kristent ståsted er

Asbury-vekkelsen begynte på et universitet i Kentucky i USA 8. februar i år. (Foto: Asbury universitet)

det lovende at det nettopp er folk fra denne generasjonen som er berørt.

Hva er egentlig vekkelse? Om vi går til Store norske leksikon, så finner vi følgende definisjon: «Vekkelse betegner i kristen språkbruk menneskets overgang fra vantro, det vil si manglende religiøs tro, til gudstro og bevissthet om sin egen synd.»

Det er et faktum at dette er et fenomen som har poppet opp med ujevne mellomrom i den kristne kirke like siden starten. Det handler om at et relativt stort antall mennesker kommer til tro på Jesus innenfor et forholdsvis

kort tidsrom. Vi leser om det i Apostlenes gjerninger, og vi kjenner til at det har skjedd adskillige ganger ned gjennom kirkens historie.

Apostlenes gjerninger

Pinsedag, kirkens fødselsdag, var åpenbart startskuddet til vekkelse i Jerusalem. I Apg 2,38–42 leser vi følgende:

Peter svarte dem: «Vend om og la dere døpe i Jesu Kristi navn, hver og en av dere, så dere kan få tilgivelse for syndene, og dere skal få Den hellige ånds gave. For løftet

gjelder dere og barna deres og alle som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller på.» Også med mange andre ord vitnet han for dem, og han formante dem: «La dere frelse fra denne vrangsnudde slekten.» De som tok imot budskapet hans, ble døpt, og den dagen ble det lagt til omkring tre tusen mennesker.

Det ble liv og røre i Jerusalem pinsedag. Som en følge av Peters pinsepreken ble altså 3000 mennesker omvendt og døpt bare denne første dagen av Kirkens historie. Og

det fortsatt?

Av Harald
Avtjern

titusener det er blant jødene som har tatt ved troen, og alle er de nidkjære for loven. (Apg 21,20).

Faktisk er det språklig sett riktigere å oversette antallet som var kommet til tro med «mange titusener». Så vekkelsen i byen som etterfulgte pinsedag, førte til et meget stort antall omvendelser.

Slike store vekkelser hvor store skarer kom til tro, er noe vi kan lese om gjennom hele kirkens historie. Her i vårt eget land, er kanskje de mest nærliggende eksemplene Jesus-vekkelsen på 70-tallet, som hovedsakelig berørte ungdomsgenerasjonen – den utspant seg for øvrig i store deler av den vestlige verden; dessuten vekkelsen i Oslo på 30-tallet (med den finland-svenske evangelisten Frank Mangs), da kanskje så mange som 100.000 mennesker kom til tro i løpet av tiåret.

La oss her og nå se litt nærmere på vekkelsen i Wales på tidlig 1900-tall.

Wales 1904

Høsten 1904 skjedde en av de mest «akutte» vekkelser kirkehistorien noen gang har sett. Det var som en storm av enorme dimensjoner som virvlet opp hele Wales, og tusener på tusener ble omvendt til Kristus i løpet av noen få uker. Dessuten ble selve samfunnet totalt forandret. Hovedtyngden av omvendelsene fant sted i november og desember 1904.

En viktig sak å merke seg er at i tiden før vekkelsen brøt ut, var de troende i betydelig grad engasjert i bønn. Dette er et særtrekk som gjelder alle vekkelser vi kjenner til gjennom kirkehistorien. I den sammenheng må vi nevne gamle domprost Howell som høsten 1902 sendte ut et budskap til sine

landsmenn hvor han oppfordret til å danne en kjede av forbedere som ville rope til Gud at himmelen måtte revne. Han skrev:

«Mitt lands og mitt elskede folks behov for tiden, er en åndelig vekkelse og en spesiell utgytelse av Den hellige ånd.»

Og vekkelsen kom. En av avisene skrev følgende om et av de første møtene etter at vekkelsen hadde brutt ut:

«En kveld var entusiasmen, som ble vekket av den unge vekkelsespredikanten, så sterk at etter hans preken, som hadde vart i to timer, ble den store forsamlingen værende helt til klokken tre om natten. Hele tiden bad og sang de. Butikkene stenger tidlig slik at de ansatte skal få en plass i kapellet. Stålarbeiderne kommer direkte fra arbeid til møtestedet i store skarer.»

David Lloyd George, som senere ble Storbritannias statsminister, uttalte følgende: «Denne merkelige omveltningen, som ser ut til å ryste Wales som et kraftig jordskjelv, er helt klart den merkeligste åndelige bevegelse som vi har sett i vår generasjon.»

I løpet av november og desember 1904, som var vekkelsens høydepunkt, var det ca. 70.000 mennesker som tok imot Jesus som sin personlige frelser.

Selve samfunnslivet ble på mange måter endret gjennom dette. Her er noen momenter:

- Avisene skrev mer om vekkelsen enn om idrett og politikk, og det på tross av at waliserne var kjent for å være fotballgale.
- Teaterforestillinger, revyer og fotballkamper ble avlyst fordi det ikke kom folk.
- Kriminaliteten gikk merkbart ned på grunn av vekkelsen. Antall innsatte i

fengslet i Wales hovedstad minket med 60 %.

- Drukkenskapen ble redusert med 50 %. Kroer og puber ble tomme for folk.
- Bryggeriene måtte avskjedge arbeidere fordi de ikke fikk solgt ølet sitt.
- Språket blant folk ble også annerledes. Eder og forbannelser, som var vanlig blant den «grovkornede» gruvebefolkningen, ble sjelden vare. Dette fikk utrolig nok også enkelte uønskede virkninger. Det førte nemlig til at en del av hestene i gruvene ikke lenger forstod sin herres tale.
- Bibelen ble studert over alt. Bokhandlerne slapp opp for bibler – de ble rett og slett utsolgt.

Og jeg skal love deg at det ble jul det året. Virkelig jul. I stedet for at pengene gikk til sprit, gikk de til mat og gaver. Det ble en fantastisk forandring i mange familier.

Ønske om vekkelse

Det er klart at vi som har et personlig forhold til Jesus ønsker at dette skal skje igjen, at det skal skje hos oss. Da er det viktig å merke seg den sammenhengen det er mellom vekkelse og innstillingen/holdningen til de troende. Professor emeritus Tormod Engelsen skriver dette i en meget lesverdig kronikk som stod på trykk i avisen Dagen 9. juli 2021:

«Felles for praktisk talt alle vekkelser er at de har begynt med vekkelse og fornyelse blant kristne for siden å bre seg til ikke-kristne. De har ført til vekst i kirkene både kvantitativt og kvalitativt og har fostret ledere som har øvet positiv innflytelse i kirken og i samfunnet for øvrig.»

det må åpenbart ha fortsatt. Kirkehistorikerne vet nemlig å fortelle oss at svært mange i Jerusalem etter hvert kom til tro på Jesus.

Da Paulus etter sin tredje misjonsreise kom til Jerusalem for å avlegge rapport for menigheten der, fortelles det at Jakob (Jesu bror) og lederne for Jerusalem-menigheten ga denne reaksjonen til Paulus etter at han hadde fortalt om det han hadde opplevd på misjonsreisen sin:

Da de hørte det, priste de Gud; og så sa de til ham: Du ser, bror, hvor mangfoldige

Faste aktiviteter:

Bønn: Hver tirsdag kl. 06.00 og lørdag kl. 07.00 (B)
Bønn, lovsang og bønn for syke: Hver tirsdag kl. 19.30 (B)
Babysang: Hver mandag kl. 11.00-13.00 t.o.m. 22. mai (B)
Etter skoletid: Annenhver mandag kl. 13.15-15.30 t.o.m. 5. juni (B)
Miniklang: Annenhver mandag kl. 18.00-19.00 t.o.m. 5. juni (B)
Sløydgruppa: Torsdag 18.00-19.30 på Høvåg skole.
Yngste gruppe: 20. april. Eldste gruppe: 13. og 27. april
Jenteforening: B kl. 14.30-16.00: 18. april og 2. mai
PUSH: Hver lørdag kl. 19.30 (B). Se program på Facebook.
70+: B kl. 11.30-13.30: 26. april
Mer informasjon på www.hovag.org og i den utsendte kalenderen.

«Gamlepresten» kommer

Vår tidligere kapellan Einar Ekerhovd, nå sokneprest i Fusa, har gjestet Høvåg mange ganger de siste årene. Søndag 23. april taler han igjen på formiddagsmøtet på bedehuset.

Andaktsliste for Høvågheimen

31. mars: Sokneprest Frode Fjeldbraaten
28. april: Sokneprest Kathrine T. Skjerdal
2. juni: Sokneprest Frode Fjeldbraaten
23. juni: Prost Steinar Floberg

Kl. 11.00 nede og 11.30 oppe, med påfølgende kaffe.

Andakten er åpen for alle, ikke bare for Høvågheimens beboere.

Vår- og somm

APRIL

- Søndag 2. (Palmesøndag) B kl. 11.00: Vitnemøte. Fellessanger. Enkelt opplegg for barna.
- Torsdag 6. K kl. 19.00: Skjærtorsdagsgudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal
- Fredag 7. K kl. 19.00: Langfredagsgudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal
- Søndag 9. K kl. 11.00 (1. påskedag): Høytidsgudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal. Søndagsskole.
- Søndag 16. K kl. 11.00: Konfirmantenes gudstjeneste
B kl. 19.00: Konsert med Rett Kurs (se side 7)
- Onsdag 19. B 19.00: Foreningsmøte Norsk Luthersk Misjonssamband
- Torsdag 20. B kl. 19.00-21.00: Vaffelkveld. Sangkveld med både gamle, kjente salmer og vårsanger
- Søndag 23. B kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Einar Ekerhovd. Sang: Tony Gulbrandsen. Søndagsskole.
- Onsdag 26. B kl. 11.30-13.30: 70+
B kl. 17.00: Vårrengjøring
- Torsdag 27. B 17.00: Familiesamling for 2- og 3-åringer med familie
- Lørdag 29. K kl. 11.00: Konfirmasjonsgudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal
K kl. 13.00: Konfirmasjonsgudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal

MAI

- Lørdag 6. K kl. 11.00: Konfirmasjonsgudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal
K kl. 13.00: Konfirmasjonsgudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal
- Søndag 14. B kl. 11.00: Formiddagsmøte. Tale: Lars Aksel Teistedal. Sofie Charlotte og Lars Aksel Teistedal. Søndagsskole
- Onsdag 17. K kl. 10.30: Festgudstjeneste v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal

erprogram

K = kirke
B = bedehuset

- Torsdag 18. (Kristi himmelfartsdag) **Havglimt** kl. 12.00:
Gudstjeneste i samarbeid med Det Norske Misjons-
selskap og Lillesand menighet
- Søndag 21. **B** 17.00: Ettermiddagsmøte. Tale: Zoe Kristiansen.
Sang: Shine
- Onsdag 24. **B** 19.00: Foreningsmøte Norsk Luthersk Misjonssamband
- Torsdag 25. **B** kl. 19.00-21.00: Vaffelkveld. Samtalekveld med Martin
Birkedal fra Kjøbmansvigheia
- Søndag 28. **K** kl. 11.00 (1. pinsedag): Høytidsgudstjeneste
v/sokneprest Kathrine T. Skjerdal. Søndagsskole.

JUNI

- Søndag 4. **K** kl. 11.00: Gudstjeneste v/prost Steinar Floberg.
Søndagsskole.
- Søndag 11. **B** kl. 11.00: Familiemøte med Tore Thomassen og
Miniklang. Sommeravslutning for søndagsskolen.
- Søndag 18. **K** kl. 12.00: Grønn gudstjeneste i Kirkeparken v/sokne-
prest Kathrine T. Skjerdal og speiderne. Kanostafett i
Kjerkekilen etterpå til inntekt for misjonsprosjektet.
- Søndag 25. Lillesand kl. 11.00: Fellesgudstjeneste på Emil Knudsens
plass i forbindelse med LillesandsDa'ene

JULI

- Søndag 9. **Åkerøy bedehus:** Sommergudstjeneste v/prost
i Vestre Aker, Elisabeth Yrwing Guthus i samarbeid med
velforeningen
- Søndag 16. **K** kl. 11.00: Sommergjesterenes gudstjeneste v/sokneprest
Frode Fjeldbraaten
- Lørdag 29. **Kjerkebrygga** kl. 18.00: Olsokgudstjeneste ved sokne-
prest Kathrine T. Skjerdal. Bygdekvinnelaget selger grøt.

AUGUST

- Søndag 6. **K** kl. 11.00: Gudstjeneste i samarbeid med Norsk Luthersk
Misjonssamband
- Søndag 20. **K** kl. 11.00: Gudstjeneste v/sokneprest Kathrine T.
Skjerdal
- Søndag 27. **B** kl. 17.00: Samlingsfest for kirke og bedehus

Samtale med Martin Birkedal

Samtalekveldene
har vært et pop-
ulært innslag på
vaffelkveldene.

25. mai kan vi
bli enda bedre
kjent med en av våre sambygdinger, Mar-
tin Birkedal fra Kjøbmansvigheia. Han er
opprinnelig fra Grimstad, men har arbeidet
i Norea Radio (nå: Norea Mediemisjon) i Kris-
tiansand i mange år. Han er fremdeles aktiv
som predikant.

Kanostafett 18. juni

Det blir padlekonkurranse etter grønn guds-
tjeneste, som i fjor. Pengene går til Stefanusal-
liansens arbeid i Egypt. Still egne lag, og få
sponsorer. Speideren stiller med kanoer.

Kirkevalget 2023

Nominasjonsarbeidet til menighetsrådsvalget i gang.

Nominasjonskomiteen består av Ivar Ueland (leder) og Maggie Leisegang.

Har du lyst til å stå som kandidat til menighetsrådet, ta kontakt med en av disse.

Menighetsrådsvalget er 10. og 11. september 2023. Valgperioden er fra 1. november 2023 til 31. oktober 2027.

Valgstyre er Høvåg menighetsråd.

Få invitasjon til arrangementer

Ønsker du å få invitasjon til ulike arrangementer, selv om dine barn ikke er døpt?

Etter bortfall av såkalte «tilhørige» i medlemsregisteret til Den norske kirke har man jobbet med en løsning både for ikke-døpte barn av foreldre som er medlemmer og ikke-døpte barn av foreldre som ikke er medlemmer. Nå er dette løst!

- Foreldre som er medlemmer kan registrere at de ønsker trosopplæringstilbud til barna sine som ikke er medlemmer/barna som ikke er døpt.
- Foreldre som ikke er medlemmer har mulighet til å registrere seg som trosopplæringsabonnenter og motta trosopplæringstilbud til barna sine som ikke er medlemmer/barna som ikke er døpt.

Gå inn på minside her: <https://kirken.no/nb-NO/om-kirken/minside/>

Høvåg menighet har et mangfoldig tilbud til barn, blant annet "krøllegudstjenester".

Fra bedehusets årsmøte

Noen små glimt fra bedehusets årsmøte 15. mars:

Kort sagt så er økonomien på bedehuset veldig fin. Driftsinntektene er ganske like som i 2022. Vi har et lite underskudd som ikke er alarmerende.

De store utgiftene i fjor var strømkostnader (som har vært over det

dobbelte av tidligere år), nytt kjøleanlegg til kjølerommet, og nytt teknisk utstyr til strømming av møtene.

Dersom noen ønsker årsrapport, ta kontakt med meg, så sender jeg elektronisk utgave.

Årsmøtet snakket også om saker som vedlikehold og oppdatering av ting på bedehuset,

strømming av møter, avvikling av bankterminalen, møter den siste søndagen i måneden når det er fem søndager, og mangel på medarbeidere.

Nye styremedlemmer ble valgt – se informasjon side 19.

*Fredrik Nagell-Dahl,
daglig leder*

Konfirmanter i Høvåg kirke 29. april 2023

Kl. 11

Emilie Fidje

Ida Venheim

Cecilia Linn Vatnedalen Andersen

Ariell Fiona Simonsen

Kl. 13

Even Åsen Engen

August Seneger

Remi Østensen

Nila Vadlid Løvland

Eline Lund

Konfirmanter i Høvåg kirke 6. mai 2023

Kl. 11

Isabel Larsen Faugstadmo

Hedvig Høiseth Hannaas

Mathilde Kile-Klungland

Maria Tonette Kvikvik

Kl. 13

Magnus Espegren

Knut Skjerdal

Nicko Rislåa

Caroline Daugaard

Agathe Haugli

LEDIG STILLING

Stilling ledig som
trosopplærer i Høvåg.

30 % stilling, med mulighet
for å utvide stillings-
prosenten noe med ung-
domsarbeid.

Mer info på www.hovag.org.

Søknadsfrist 11. april

Døpt

05.02.23 Eira Sandvik
 11.02.23 Maia Solbakken Resch
 19.02.23 Penny Torp Pöcher
 19.02.23 Peter Torp Pöcher
 05.03.23 Markus Aarthun Birkeland

Søm kirke:

11.03.23 Didrik August Magnussen
 Nordheim

Jordfestet

13.01.23 Bjørn Konrad Flaten
 08.02.23 Anners Walqvist
 10.02.23 Solveig Seljestokken
 17.02.23 Gudrun Syvertsen
 02.03.23 Gunbjørg Haugevik
 23.03.23 John Bjørnar Olsen

www.
 hovag.
 org

Giverkontoer

Ungdomsarbeider: 2913.10.13874
 Høvåg menighetsråd: 2913.50.02397
 Høvåg bedehus: 2913.10.19546
 Tårnrommet: 2913.25.10294

For inntektsåret 2023 kan en få skatte-
 trekk for gaver inntil 25.000 kr
 (samme som 2022).

Takk for gaven!

Vil du heller vippe?

VIPPS-koden til Høvåg menighet er:
 121218

VIPPS-koden til bedehuset er: 129232

vipps

Menigheten i Høvåg består av Høvåg menighet (Den norske kirke) og Høvåg bedehus (fri stiftelse).

DEN NORSKE KIRKE

Høvåg menighet

Menighetskontoret i Høvåg

Adr.: Høvåg bedehus, Blikssundveien 64, 4770 Høvåg
 Epost: hovag-menighet@lillesand.kommune.no. Tlf: 489 55 788
 Ekspedisjonstid: mandag og torsdag 10.00–14.00

Kirkekontoret i Lillesand

Adr.: Storgata 2 kirkekontoret@lillesand.kommune.no 37 26 81 81

Mobil og epost

Adm.leder Anne Berit Repstad	anne.berit.repstad@lillesand.kommune.no	900 23 331
Sokneprest Kathrine T. Skjerdal	kathrine.tallaksen.skjerdal@lillesand.kommune.no	901 81 561
Ungdomsleder Monica Gislefoss	monica.gislefoss@hotmail.com	970 92 382
Menighetspedagog Teresa Brovig	teresa.brovig@lillesand.kommune.no	917 41 591
Prost Steinar Floberg	steinar.floberg@lillesand.kommune.no	488 99 317
Kateket Helgi Person Jacobsen	helgi.jacobsen@lillesand.kommune.no	936 51 755
Kirkegårdsarbeider Kjell Aamland		908 37 595
Kirketjener Kjellfrid Ribe	kjellfridribe@gmail.com	975 22 675
Kirkeverge Hans Egil Hansen	hansegil.hansen@lillesand.kommune.no	489 44 985

Høvåg menighetsråd 2019-23

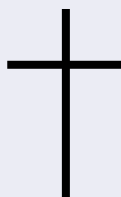
Leder Stephan Kokai stephan@kokai.no 408 50 408
 Øvrige medlemmer: Nine Justvik, Toril Venheim Krossen, Frode Mälen, Kennet Gislefoss og Ivar Ueland.
 Vara: Maggie Leisegang.

Kontakt med presten

Presten kommer hjem og holder nattverd dersom det er ønske om det.
 Samtale og besøk i hjemmet kan avtales.

Forbønn

Ønsker du forbønn, er du velkommen til å kontakte forbønnsgruppa, v/Johan Berglihn: tlf. 917 29 352.
 Et bonneteam kan komme hjem til syke etter nærmere avtale. Edle Bergan (tlf. 977 86 811) har erfaring med samtale/veiledning/forbønn.

HØVÅG

BEDEHUS

Daglig leder Fredrik Nagell-Dahl fredrik@hovagbedehus.no 928 98 093

Bedehusstyret 2023-24

Leder Bente Døvik Roland bentedovikroland@gmail.com 984 17 759
 Øvrige medlemmer: Fredrik Nagell-Dahl (nestleder), Lene Wennerberg, Nils Harald Ribe, Teresa Brovig og Børre Skaar. Vara: Elise Ueland og Kai Even Årseth-Ribe.
 Styret konstitueres på styremøtet 17. april, og da velges leder og nestleder for det neste året.

Leie av Høvåg bedehus til private arrangement

Kontakt Fredrik Nagell-Dahl fredrik@hovagbedehus.no 928 98 093

Påske med barn

Har du barn, barnebarn, fadderbarn eller andre barn du har lyst til å dele påskebudskapet med? Her kommer noen ideer.

FOTO: PIXABAY

1. Lag et påskelandskap

Ta en tur i skogen og finn pinner, steiner, blåbærlyng, mose eller annet fint. Finn et fint fat, og sett opp tre kors, grav med stein foran åpningen og palmegreiner. En gammel tradisjon i Norge er å bruke gåsunger som palmegreiner. (Google «easter garden» hvis du trenger inspirasjon.) Eller hva med en mer interaktiv Duplo-variant?

2. Spis påskelam

- gjerne på skjærtorsdag. Jesus er Guds lam som ofres, ja, som ofrer seg, for verdens skyld.

3. Gå tur på påskemorgen

I år står sola opp kl 06.32 på påskemorgen. Stå grytidlig opp, pakk frokost og påskegodteri, gå opp på en liten fjelltopp, og se på soloppgangen! Eller, for å si det litt mer poetisk: Se sola danse i glede over Jesu oppstandelse! Spis frokost med vind i håret. (Eller ta frokosten hjemme etter en frisk morgentur!)

4. Gi en påskebok i gave

Klistremerkebok om påskefortellingen? Påskeperlebok med perleoppskrifter? Bok for de minste? Bok for de store? Ny Barnebibel? Ta en tur til bokhandelen, eller sjekk ut iko.no, bibel.no og hermon.no. Kanskje du trenger litt påfyll selv også?

5. Se en påskefilm sammen

Hvis du googler «superblink påske», får du opp en 6 minutters animasjonsfilm som jeg synes er skikkelig fin. For barn som forstår engelsk, anbefaler jeg «Saddleback kids» sine kule bibelfortellings-filmer. I Narnia-filmen «Løven, hekse og klesskapet» ofrer løvekongen Aslan seg for å redde forræderen, og blir levende igjen. Filmen gir dyp forståelse av det kristne påskebudskapet. For eldre barn og ungdom er «Risen» en sterk film. Påskens hendelser sees gjennom øynene til en romersk offiser. (Eller kanskje dere vil gå motsatt vei og ha noen skjermfrie dager i påskeferien?)

6. Påkesanger

Jeg har laget noen spillelister på Spotify som jeg personlig liker veldig godt. De heter «Hjemmepåske Palmesøndag», «Hjemmepåske Skjærtorsdag», «Hjemmepåske Langfredag» og «Hjemmepåske Påskedag». De er åpne for alle! Eller kanskje du vet akkurat hva slags påskemusikk og påkesanger du vil dele med barna?

7. Lesestund

«No app can replace the lap» - ingen app på telefonen kan erstatte et trygt voksenfang! Sett dere godt til rette i sofaen eller på sengekanten, og les de evige historiene som har forandret mange liv og vil fortsette å gjøre det!

*Kathrine Tallaksen Skjerdal
Sokneprest*